

http://www.eigenbodem.eu/pages/de_bel_van_de_alcor.html

In 1962 werd onderstaand bericht vermeld in de krant.

Na 45 jaar weer "thuis".

KLM-directeur deed ontdekking in Canada.

Vijfenvestig jaar geleden is het schip vergaan, de drie jaar jonge Alcor van Van Nievelt Goudriaan en Co in Rotterdam. Het werd stukgeslagen op de rotsen voor Seal Island, voor de kust van Nova Scotia, Canada. De Alcor was verloren.

Pogingen om het wrak te bergen moesten worden opgegeven. Iets van de lading - meel en veevoeder dat van Boston naar Bordeaux moest worden gevaren - kwam bovendrijven en het verhaal wil dat Seal Island nimmer zo'n goed varkensjaar heeft gehad.

Bij de bergingspogingen moet echter toch iets zijn behouden. Na een zwerftocht van 43 jaar is gistermiddag de scheepsbel behouden in het rederijkantoor aan de Veerhaven terug gekomen.

ALCOR 1915.

Zoals reder en zeeman met hart en ziel aan hun schip gebonden zijn, zo was er gistermiddag voor de 80-jarige Ir. W. Eikelenboom, oud-directeur van de rederij, weemoed bij het zien van zo'n zwaar bonk koper, dat eens de welluidende en verdragende stem van het schip is geweest. Want die Alcor, juist dit schip in de rij van 4 Nigoco-schepen die de naam hebben gedragen, is een bijzonder schip geweest. Het werd gebouwd tijdens de eerste wereldoorlog. De RDM leverde het drie maanden voor de contractdatum af. De vrachtprijzen waren in die tijd zo hoog, dat vier maanden later de Alcor zijn hele aanneemsom al had terugverdiend. Dat waren tijden. Dat jaar werd de aandeelhouders 100% uitgekeerd, een jaar later nog eens.

De eerste Alcor was ook bij de RDM gebouwd. Bouwkosten 70 à 80 gulden per ton, herinnerde Ir. Eikelenboom zich. Het schip werd in juli 1914 op weg naar Kroonstad door de Russen

opgebracht, in beslag genomen en men liet het zinken om de havenmond van Hango af te sluiten. Vergoed werden de boekwaarde plus 6% renteverliezen.

De RDM bouwde de tweede Alcor voor Fl. 80 tot Fl. 100 per ton. In maart 1913 werd het schip overgenomen door de United States Shipping Board, op 12 juni van het zelfde jaar verging het voor Seal Island.

Na de eerste wereldoorlog werd de derde Alcor gebouwd voor ruim Fl. 300 per ton. Het schip werd in 1950 verkocht, waarna de werf de Noord een vierde Alcor op stapel zette: bouwkosten Fl. 1200 tot Fl. 1300 per ton.

Ontdekking.

Maar nu het merkwaardige verhaal van de bel, dat eindigt in de zomer van 1962. De verkoop-directeur van de KLM in Canada, de heer N.G. Dijkstra, maakt in januari '62 met zijn gezin een bijzonder plezierige reis van Buenos Aires naar Rotterdam op de Alcor IV. Hij had zulke goede herinneringen aan het schip, dat hij meteen gespist was toen hij, intussen naar Canada gegaan, tijdens een pleziertochtje in Bridgetown - een klein stadje in de Annapolis-vallei in Nova Scotia - in een oud boerenhuis waarin een antiekhandeltje is gevestigd bij de achterdeur een scheepsbel ontdekte met "ALCOR 1915" erop. Zijn besluit stond onmiddellijk vast, hij wilde de scheepsbel hebben en bood een flinke prijs. Maar de vrouw des huizes wilde de bel onder geen beding kwijt; als haar man de bossen introk was de bel het enige middel om hem te bereiken. Zijn bronzen stem droeg vijf mijl ver. Maar aandringen en schriftelijk contact had tot resultaat dat de heer Dijkstra de bel toch gekregen heeft.

Hij probeerde achter de omzwervingen te komen. Hij is kunnen terug gaan tot 1934. Een in Yarmon geboren zoon van kapitein vroeg een oude zeeman of hij soms een scheepsbel voor hem op de kop wist te tikken. Hij kwam met de bel van de ALCOR. Waar hij hem vandaan had is bekend, maar er zit dus wel een gat tussen 1918 en 1934. De familie verhuisde naar New York, de bel ging mee. Later ging de familie terug naar Yarmouth en na tot overlijden van Mr. Brown hing de bel buiten het huis. Toen verkocht de vrouw de scheepsbel aan de antiquair, waar de heer Dijkstra de bel heeft gevonden.

Elkaar nodig.

De heer C.W. de Visser, districtvertegenwoordiger van de KLM in Rotterdam, heeft de scheepsbel namens de heer Dijkstra gistermiddag aan de heer W. Goudriaan overhandigd. Daarbij zijn over en weer hartelijke woorden gesproken.

De heer Visser: Scheepvaart en luchtvaart, wij vliegen scheepsonderdelen over en brengen aflopbemanningen naar hun schepen over, waar ze ook ter wereld liggen. Alleen voor dit vervoer hebben wij al vier man, die in Rotterdam het contact met de scheepvaart onderhouden.

De heer Goudriaan: Scheepvaart en luchtvaart maken beide een moeilijke tijd door. Mogelijk groeien zij daardoor meer naar elkaar toe. Meer en meer gaat vrachtvervoer door de lucht. Ik zie goede mogelijkheden voor reders met hun gevestigde organisaties om luchtvracht te boeken.

En wat gaat er nu met de scheepsbel gebeuren?

Hij krijgt een ereplaatsje in ons kantoor, aldus de heer Goudriaan Misschien kunnen we de ALCOR-bel elke morgen om kwart voor negen luiden als inspiratie tot het dagelijks werk.